

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: P. T.
zastoupen JUDr. Pavlem Turoněm, advokátem,
se sídlem Moskevská 66, 360 01 Karlovy Vary
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 9. 2024, č.j. X.

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č.j. X. ze dne 11. 9. 2024 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 16.504,-Kč, k rukám zástupce žalobce JUDr. Pavla Turoně do 1 měsíce od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. I č. j. X. ze dne 9. 5. 2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“) přiznala účastníku řízení podle ustanovení § 31 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění

účinném do 30. 9. 2023, a s přihlédnutím k článku 52 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (dále jen „nařízení č. 883/2004“) od 1. 8. 2023 starobní důchod ve výši 12 792 Kč měsíčně, výplata přiznaného starobního důchodu nenáležel. Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení v Praze č. II č.j. X. ze dne 9. 5. 2024 byla stanovena výše přepočteného dílčího důchodu na částku 13.328 Kč

2. Žalobce v žalobě tvrdil, že původní zaměstnavatel firma ABO s.r.o. byl formou fúze převzat firmou PNS Grosso s.r.o. Následně došlo ke sloučení firmy PNS Grosso s.r.o. s firmou První novinová společnost a.s. Pracovní poměr, který žalobce dne 10. 5. 1993 uzavřel s firmou ABO s. r. o., ke dni 31. 12. 2007 ukončil s PNS Grosso s.r.o. Veškerou mzdovou agendu se záznamy o údajích potřebných pro účely důchodového pojištění převzala nástupnická organizace společnosti PNS Grosso s.r.o. firma První novinová společnost, a.s. V důsledku uvedených fúz a tedy i předávání mzdové agendy potřebné pro účely důchodového pojištění zaměstnanců se žalobce dostal do situace, kdy v souvislosti s žádostí o starobní důchod zjistil, že nemá dostatek relevantních dokladů k vyměření důchodu za roky 1996 až 2003, když zaměstnavatel si v tomto směru nesplnil své zákonné povinnosti. Po vydání rozhodnutí ČSSZ v Praze se žalobce snažil u nástupnické organizace mého zaměstnavatele, tj. u firmy První novinová společnost a.s. zajistit dohledání dokladů potřebných ke správnému stanovení a vyměření důchodu. Dopisem ze dne 7. 11. 2024 mu byly doručeny následující doklady: výpočet daně z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků za zdaňovací období roku 2001 a výpočet daně z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků za zdaňovací období roku 2002. Má za to, že těmito doklady lze prokázat nejenom dobu pojištění, ale i roční výdělek v roce 2001 a 2002. Výdělky, které mu zaměstnavatelem byly v období od 1. 1. 1996 do 31. 1. 2004 vypláceny, dokládá potvrzením ČSOB ze dne 27. 9. 2024, neboť mzda mu byla zaměstnavatelem hrazena na účet. Z tohoto výpisu lze podle žalobce stanovit, jaká byla v jednotlivých letech výše vyměřovacího základu. Skutečnost, že účet č. 33249371/0100, ze kterého žalobci mzda byla poukazována, je účtem jeho zaměstnavatele, dokládá fotokopii části bankovního výpisu, ze kterého je zřejmé, že označený účet č. 33249371/0100 je účtem společnosti ABO, s. r. o. Žalobce má za to, že předložil dostatek dokladů k tomu, aby na osobním listu důchodového pojištění byly provedeny změny a doplněny údaje o příjmu z hlavního pracovního poměru za roky 1996, 1997, 1998, 1999, 2001 a 2002.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí s tím, že co se týče prokázání výše vyměřovacích základů za jednotlivé kalendářní roky rozhodného období (§ 18) při absenci evidenčních listů důchodového pojištění, žalovaná odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která na danou věc doléhá - např. rozsudky ze dne 27. 10. 2010, č. j. 3 Ads 78/2010 - 93, a ze dne 27. 11. 2008, č. j. 3 Ads 88/2008 - 173. Podle prvně jmenovaného rozsudku nelze za účelem prokázání vyměřovacích základů „použít tytéž podpůrné důkazní prostředky, jako stran prokázání samotné doby pojištění, tzn. kupř. čestné prohlášení dvou svědků a žadatele o důchod. Rovněž platové výměry a další doklady o vyměření mzdy či jiné doklady o průběhu pracovního poměru (např. zápočtový list) nejsou dostatečně podrobným zdrojem informací k určení vyměřovacích základů za příslušnou dobu pojištění, neboť nezaznamenávají příjem za každý jednotlivý měsíc. Z údajů uvedených v platových výměrech nelze vyčíst podrobnosti o průběhu žalobcova pracovního poměru, tzn. zejména, zda žalobce pracoval každý měsíc, zda nečerpal neplacené volno či nemocenské či zda za něj bylo po celou dobu odváděno pojistné, popř. v jaké výši.
4. Žalovaná rovněž odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2017, č. j. 10 Ads 59/2016: „*Nejvyšší správní soud se možností užití jiných důkazních prostředků zabýval*

také v rozsudku ze dne 11. 7. 2013, čj. 4 Ads 28/2013-22, a dospěl k následujícímu závěru: „jestliže je možné při stanovení osobního vyměřovacího základu a starobního důchodu pojištěnce i bez evidenčního listu důchodového pojištění (zabezpečení) postavit najisto aspoň minimální výši jeho vyměřovacího základu za příslušný kalendářní rok a pro pojištěnce je takový postup výhodnější, není žádný důvod pro vyloučení veškeré doby pojištění jím získané v tomto roce podle § 16 odst. 4 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.“ V daném případě neměla Česká správa sociálního zabezpečení k dispozici evidenční listy důchodového pojištění žadatelky o důchod, ani její mzdové listy za roky 1986, 1987 a 1988. Česká správa sociálního zabezpečení považovala proto uvedené období za dobu vyloučenou ve smyslu § 16 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění. Z tvrzení žadatelky a výsledku jejího nadřízeného však zcela jednoznačně vyplynulo, že v uvedených letech se oproti roku 1985 její základní hrubá mzda nesnížila a že i výše jejích odměn zůstala nezměněna; to potvrdil i mzdový list za rok 1989. Žadatelka doložila také potvrzení o dočasné pracovní neschopnost, o ošetřování člena rodiny a o jejím nástupu na mateřskou dovolenou, z nichž bylo zcela zřejmé, ve kterých konkrétních dnech od roku 1986 do roku 1988 jí náležely dávky nemocenského pojištění a jaké doby se vylučovaly pro účely zjišťování jejího hrubého výdělku. V této situaci Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že bylo možné určit alespoň přesnou minimální výši vyměřovacích základů žadatelky za roky 1986 až 1988, a to i přesto, že Česká správa sociálního zabezpečení neměla za uvedené období k dispozici evidenční listy důchodového pojištění ani mzdové listy žadatelky.

5. *Evidenční list důchodového pojištění je nutno považovat za stěžejní důkaz dob zaměstnání a příjmů. Zákon však nevylučuje užití jiných důkazních prostředků (zejména mzdových listů, příp. jiných listinných důkazů) a judikatura NSS tento výklad jednoznačně potvrzuje, zejména pokud je takový postup pro stěžovatele příznivější. Bude se jednat zejména o situace, kdy žadatel dosahoval ve vyloučeném období nadprůměrných výdělků a odváděl tomu odpovídající částku na důchodové pojištění. Vyloučení takové doby pro účely určení výše vyměřovacího základu se může negativně projevit při výpočtu výsledné výše důchodu, a to v řádech několika stovek, příp. tisíc Kč. Aplikace § 16 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění tedy může být pro žadatele o důchod za určitých okolností nevýhodná.*
6. *Předložené potvrzení o zaměstnání krajský soud vyhodnotil tak, že v něm „je uveden průměrný čistý měsíční příjem 6 304 Kč. Jedná se o průměrný měsíční výdělek žalobce vyčíslený pro pracovní právní účely podle zákona č. 1/1992 Sb., účinného v době vystavení potvrzení o zaměstnání, který způsob výpočtu průměrného měsíčního výdělku upravoval v ust. § 17. Průměrný výdělek pro pracovní právní účely se podle tohoto ustanovení zjišťoval z hrubé mzdy účtované zaměstnanci k výplatě v rozhodném období a z doby odpracované v rozhodném období a tímto rozhodným obdobím bylo předcházející kalendářní čtvrtletí. Pro účely důchodového pojištění - výpočet osobního vyměřovacího základu je tedy nepoužitelný.“*
7. *Z uvedeného dle žalované vyplývá, že při absenci evidenčního listu důchodového pojištění lze průměrnou výši vyměřovacího základu pro účely stanovení výše starobního důchodu vypočítat pouze v případě, jsou-li k dispozici mzdové listy žalobce, bylo-li provedeno řízení ve smyslu § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb., vycházející z prokázaných podkladů vztahujících se k osobě žalobce.*
8. *Podle žalované vyměřovací základ v kalendářním roce 1996 ve výši 21 000 Kč byl zhodnocen na základě evidenčního listu důchodového pojištění vyhotoveného dne 26. 1. 1997 zaměstnavatelem AB AZO BETA spol. s r. o., Plzeň. Vyměřovací základ v kalendářních letech 1997 až 2000 byl zhodnocen na základě evidenčního listu zaměstnavatele V. V., S., a to tak, že v kalendářním roce 1997 (od 2. 1.) byl zhodnocen vyměřovací základ 4 605 Kč, v*

kalendářním roce 1998 byl zhodnocen vyměřovací základ 4 503 Kč, v kalendářním roce 1999 byl zhodnocen vyměřovací základ 12 526 Kč a v kalendářním roce 2000 (do 30. 4. 2000) 5 986 Kč. Na podkladě opravného evidenčního listu důchodového pojištění vyhotoveného zaměstnavatelem ABO, spol. s r. o. byl zhodnocen za kalendářní rok 2000 vyměřovací základ ve výši 162 111 Kč. Součástí spisové dokumentace žalobce je „Zápis o výsledku řízení podle ustanovení § 6 odst. 3 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb.“ vyhotovený Územní správou sociálního zabezpečení pro Jihočeský kraj, Plzeňský kraj a Karlovarský kraj, Okresní správa sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen Okresní správa sociálního zabezpečení Plzeň-město) dne 25. 3. 2024, v němž se mimo jiné uvádí, že na základě zjištěných skutečností, uvedených v této zprávě, zpracovala a odeslala žalované evidenční list za období od 1. 1. 2000 do 31. 12. 2000 a od 1. 1. 2003 do 31. 12. 2003. Současně se v zápisu uvádí, že v době od 1. 1. 1996 do 31. 12. 1999 a od 1. 1. 2001 do 31. 12. 2002 je nesporné, že výdělečná činnost trvala, nicméně nejsou prokázány skutečnosti rozhodné pro posouzení, zda uvedená doba je dobou pojištění ve smyslu ustanovení § 8 a § 11 odst. 2 zdp (skutečný výkon výdělečné činnosti, zúčtování vyměřovacího základu, pobírání dávek nemocenského pojištění). Součástí spisové dokumentace žalobce je sdělení Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary ze dne 31. 10. 2024, doručené žalované dne 4. 11. 2024, která uvádí, že se na tuto správu dostavil žalobce, doložil potvrzení z banky - výpis, že mu byla na jeho účet zasílána výplata z firmy ABO, s r. o. a žádal o zhodnocení ve výpočtu důchodu. Žalobci bylo vysvětleno, že na základě předložených podkladů nelze vyhotovit evidenční list důchodového pojištění, jelikož na účet je zasílána čistá mzda. Okresní správa sociálního zabezpečení Plzeň-město vydala dne 11. 11. 2024 „Opravný zápis o výsledku řízení podle ustanovení § 6 odst. 3 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb.“ v němž shrnula dosavadní zjištěné skutečnosti, jakož i to, že kontaktovala První novinovou společnost a. s., která sdělila, že mzdové doklady žalobce se u ní nenachází. Rovněž byl kontaktován žalobce, který doložil (viz výše) pracovní smlouvu ze dne 10. 5. 1993, změnu pracovní smlouvy ze dne 28. 12. 2005, dohodu o změně smlouvy o mzdě ze dne 29. 2. 1996, dodatek k pracovní smlouvě a mzdový výměr ze dne 31. 7. 1996, dodatek k pracovní smlouvě ze dne 1. 10. 1998, dodatek k pracovní smlouvě ze dne 1. 1. 2001, výpočet daně z příjmu fyzických osob za zdaňovací období 2003. Výplatní pásky žalobce již nemá. Na základě zjištěných skutečností byly vyhotoveny evidenční listy důchodového pojištění na kalendářní rok 2001 s vyměřovacím základem 136 463 Kč, na kalendářní rok 2002 s vyměřovacím základem 170 602 Kč. S ohledem na provedené důkazní řízení je jeho výsledkem možnost zhodnocení prokázaných vyměřovacích základů toliko za kalendářní roky 2001 a 2002, nikoliv za kalendářní roky 1996 až 1999.

9. V podání ze dne 21. 7. žalobce uvedl, že žalované byly zaměstnavatelem žalobce, resp. jeho nástupnickou organizací První novinovou společností, a.s. předloženy evidenční listy důchodového pojištění klienta za roky 1996 až 1999. K zápočtu výše vyměřovacích základů za tyto kalendářní roky dosud nedošlo. K tomu žalobce přiložil sdělení zaměstnance žalované R. ze dne 18. 7. 2025, podle něhož údaje na předložených evidenčních listech důchodového pojištění za kalendářní roky 1996 až 1999, vyhotovených zaměstnavatelem PNS, První novinová společnost, Paceřická 1/2773, 193 00 Praha 9 (nástupnická organizace), nejsou ověřeny ve smyslu ustanovení § 39 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Z tohoto důvodu se ČSSZ obrátila na Pražskou správu sociálního zabezpečení, Trojská 1997/13a, 182 00 Praha 8, v jejímž obvodu je útvar zaměstnavatele žalobce, aby ověření správnosti údajů na evidenčních listech provedla. Žalobce k tomuto předložil kopie evidenčních listů důchodového pojištění vystavené účetní společnosti PNS a.s. za společnost ABO spol. s r. o. dne 20. 6. 2025, a to s vyměřovacím základem ve výši 123 800 Kč za rok 1996, ve výši 140 400,-Kč za rok 1997, ve výši 151 983,-Kč ze rok 1998, ve

výši 186 732,-Kč za rok 1999. Dále žalobce předložil emailovou komunikaci mezi žalovanou a společností PNS a.s., z níž vyplynulo, že mzdové listy ze období 1. 1. 1996 do 31. 12. 1999 nejsou k dispozici.

10. Žalobce rovněž předložil dodatky k pracovní smlouvě o změně výše platu ke dni 1. 5. 1995, ke dni 1. 3. 1996, ke dni 1. 8. 1996, ke dni 1. 8. 1996 a ke dni 1. 10. 1998, spolu s potvrzeními ČSOB o příjmech čisté mzdy v jednotlivých měsících sporného období 1996-2022.
11. Žalovaná k tomu uvedla, že výsledkem šetření bylo zjištění, že se u zaměstnavatel První novinová společnost a.s., Paceřická 1/2773, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice nenacházejí mzdové listy za období od 1. 1. 1996 do 23. 7. 1999 vedené na žalobce, (viz e-mailová komunikace přiložena v příloze). Z tohoto důvodu není možné prošetřit vyměřovací základy za období od 1. 1. 1996 do 31. 12. 1999, a tedy ani ověřit správnost údajů uvedených na předložených evidenčních listech důchodového pojištění. Vyměřovací základy za kalendářní roky 1996 až 1999 proto i nadále nelze zhodnotit pro účely stanovení starobního důchodu resp. výše jeho procentní výměry.
12. Ve vyjádření žalobce ze dne 28. 8. 2025 se uvádí, že nástupnická organizace jeho původního zaměstnavatele firma První novinová společnost, a.s. na základě žalobcem dohledaných listin a dokladů zpracovala a žalované zaslala ELDP za roky 1996 až 1999. Dne 15. 6. 2025 byl žalobce PNS, a.s. vyrozuměn, že Českou správou sociálního zabezpečení evidenční listy v předložené podobě nebyly přijaty. Na základě jednání pracovnice PNS, a.s. s žalovanou byly žalované odeslány podklady k vytvoření ELDP, která je dle dohody měla zpracovat a vytvořené ELDP po té odeslat zpět k potvrzení PNS, a.s. O tomto byl žalobce vyrozuměn sdělením mzdové účetní firmy PNS, a.s. paní J. P., která žalobce posléze dne 30. 6. 2025 vyrozuměla, že potvrzené ELDP za roky 1996 až 1999 byly odeslány zpět žalované, která je přijala. ČSSZ tak podle žalobce na jedné straně na základě předložených náhradních dokladů vyhotovila ELDP, na straně druhé právní zástupkyně žalované tvrdí, že není možné pro absenci mzdových listů tyto evidenční listy ověřit ve smyslu ust. § 39 zákona č. 582/1991 Sb. Pokud mzdové listy nelze dohledat, ČSSZ může uznat jiné důvěryhodné doklady jako náhradu při ověřování údajů uvedených v evidenčním listu důchodového pojištění. V takovém případě pak vychází z jiných dokladů, jako je potvrzení o zaměstnání, pracovní smlouvy a jejich dodatky, výplatní pásky nebo jiné doklady o výplatě mzdy, bankovní výpisy prokazující příjem od zaměstnavatele, potvrzení o zdanitelných příjmech, ale i z čestných prohlášení od bývalých spoluzaměstnanců. Pokud předložené ELDP a ani předložené náhradní doklady žalovaná neuznala za relevantní a z toho důvodu nemůže ověřit údaje z evidenčního listu důchodového pojištění kvůli chybějícím mzdovým listům, má podle žalobce vyzvat k doložení náhradních dokladů, které by mohly prokázat dobu pojištění a výši výdělků. Evidenční listy zpracované ČSSZ nebyly Českou správou sociálního zabezpečení ověřeny, ani o důvodech jejich neověření na základě předložených náhradních dokladů, žalobce nebyl žádným právně relevantním způsobem vyrozuměn, tedy nebylo mu doručeno žádné formální rozhodnutí ČSSZ, že na základě Českou správou sociálního zabezpečení vyhotovených evidenčních listů nelze dané období uznat jako dobu důchodového pojištění. Za toto nelze považovat prosté sdělení právní zástupkyně žalované přeposlané právnímu zástupci žalobce soudem. Žalobce k tomu předložil své čestné prohlášení o době pojištění a výši příjmů, dále čestná prohlášení tehdejších spolupracovníků: vedoucího střediska J. I., obchodního zástupce M. S., administrativní pracovnice H. P., expedientky E. T., dříve F. Pokud tedy žalovaná z neznámých důvodů náhradní doklady, kterými prokazuje žalobce důvodnost svých nároků, neuznala a ani ho o tom formálním

způsobem nevyrozuměla a ani ho nevyzvala k předložení náhradních dokladů, navrhl žalobce zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

13. Žalobu soud shledal důvodnou.
14. Podle § 38 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, je primárním důkazním prostředkem sloužícím k osvědčení doby pojištění a získaných vyměřovacích základů zejména evidenční list důchodového pojištění. Teprve při jeho absenci lze přistoupit k aplikaci obecných pravidel dokazování, které jsou stanoveny v § 51 odst. 1 správního řádu, podle něhož k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď, znalecký posudek, mzdové listy apod. Pro účely prokázání doby pojištění lze aplikovat ustanovení § 85 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb., a použít čestného prohlášení nejméně dvou svědků žadatele o důchod, ovšem pouze v případě, nelze-li tuto dobu prokázat jinak.
15. Žalobce v žalobě zastává názor, že výpočet výše starobního důchodu je nesprávný, neboť nebyla zohledněna doba zaměstnání a výše vyměřovacího základu v hlavním pracovním poměru u společnosti ABO spol. s r.o. v letech 1996-2002.
16. Je nespornou skutečností, že se nedochovaly originální evidenční listy důchodového pojištění žalobce za uvedené roky 1996-2002. Nicméně žalobce v průběhu soudního řízení předkládal nové, výše uvedené důkazy, zejména čestná prohlášení spolupracovníků o tom, že byl celé sporné období zaměstnán u ABO spol. s r.o. Dokonce žalobce k žalobě přiložil výpočet daně z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků za zdaňovací období roku 2001 a výpočet daně z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků za zdaňovací období roku 2002, a tyto doklady jsou nepochybně s to prokázat nejen dobu pojištění, nýbrž i výši vyměřovacích základů v uvedených letech.
17. Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí žalované o stanovení starobního důchodu, které vůbec nezohlednilo dobu zaměstnání žalobce v hlavním pracovním poměru v letech 1996 – 2002, je nesprávné, založené na neúplně zjištěném skutkovém stavu, a je proto nezákonné dle § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.).
18. Žalobci je nutno rovněž přisvědčit v tom, že napadené rozhodnutí bylo vydáno předčasně, neboť pokud žalovaná považovala žalobcem předkládané doklady za účelem prokázání doby pojištění a výše vyměřovacího základu za nedostačující, byla povinna žalobce vyzvat k předložení náhradních dokladů ve smyslu výše uvedeného § 38 zákona č. 581/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, což neučinila. Toto pochybení představuje podstatnou vadu řízení, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí, ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.
19. Soud na podkladě těchto zjištění dospěl k závěru, že žalobci nebyla zohledněna celá doba pojištění správným způsobem a provedený výpočet předčasného dílčího starobního důchodu není v souladu se zákonem.
20. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud podle § 76 odst. 1 písm. b), c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
21. V dalším řízení žalovaná zohlední nová skutková zjištění a předkládané důkazy, jak v době pojištění, tak i ve vyměřovacích základech. Ohledně nadále sporných výší vyměřovacích základů žalovaná vyzve žalobce k předložení náhradních dokladů za účelem prokázání výše

vyměřovacích základů období (1996-1999). Žalovaná následně stanoví minimální výši vyměřovacích základů nebo rozhodne o vyloučené době dle § 16 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má na náhradu nákladů řízení právo žalobce, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalobci proto byla přiznána náhrada za právní zastoupení spočívající v odměně advokáta za 4 úkony právní služby (převzetí zastoupení + sepsání žaloby po 1.000,- Kč, sepsání repliky a účast na jednání po 4.620,-Kč), 2x RP po 300,-Kč a 2x RP po 450,-Kč, náhradě za promeškaný čas cestou z Karlových Varů do Plzně a zpět v délce 2 hod 40 min za 900,-Kč, to vše navýšeno o 21 % DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 20. října 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně